

Aşkın Sanrıları

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 21 Mart 2019

Muteber bira algıyı dillendirir şahika
Dinlemede evren, teyakkuzun sesiyle
Ant içmişken kökteki seyrine âlemin.
Aşka dönük yüzü kelamın da bin bir özü
Bir şiir vakti, şehla gözlerinde yenginin
Kuram dışı asaleti sessizliğin
Derinlerin meali için için kaynayan
Bunca esin bunca yeis'in farkındalığı.

Sıra dışı bir mevsimde
Kaynar durur yüreğin hezeyanları
Geçit vermez dirliğine hümayun acıların
Çatallı sesinde firar eder ansızın
Köhne lahit; köhne yürek ve kör âşık:
Namıyla yürür evren
Şakıyan sesine hürmeten bülbülün
Dize gelir çiçekler için için büyüyen
Hep mi hüzün?

Sorar melekler ardışık sesin takipçisi
Elemine neferi özlemi takar koluna ansızın
Solar yüreğin atışı
Kamberin de izidir hani
Süregelen coşkunun her hecesine
Yenik düşer
Yüzü suyu hürmetine aşğın ve maşukun
Sevdalanır çerez yürekler.

Aşkın sanrılarına dokunur endamlı bir yakarış
İzah eder kendince
Ölümün diriliğine kani
Güleç yüzünde meleklerin
Tanrı katında erdiğin ve eridiğin
Aşkın asası mıhlanır dilinde
Ömürlük sevdanın çatık şakı

Güler gizlice âşık sıfatıyla.

Nazire eden dolunayın bekçisi
Hangi şiiir ve yıldız ise dona kalır
Varlığın tasası
Sonlanmaya dair
Sondan başa yürür gider niyazı nazı endamlı
Sarkacın her vurduğu izlekte saklıdır
Coşku, aşk dilinde yürür gider
İzinsiz bir izinde şehla
Vuruşu yüreğin zincirsiz bin bir edimle.